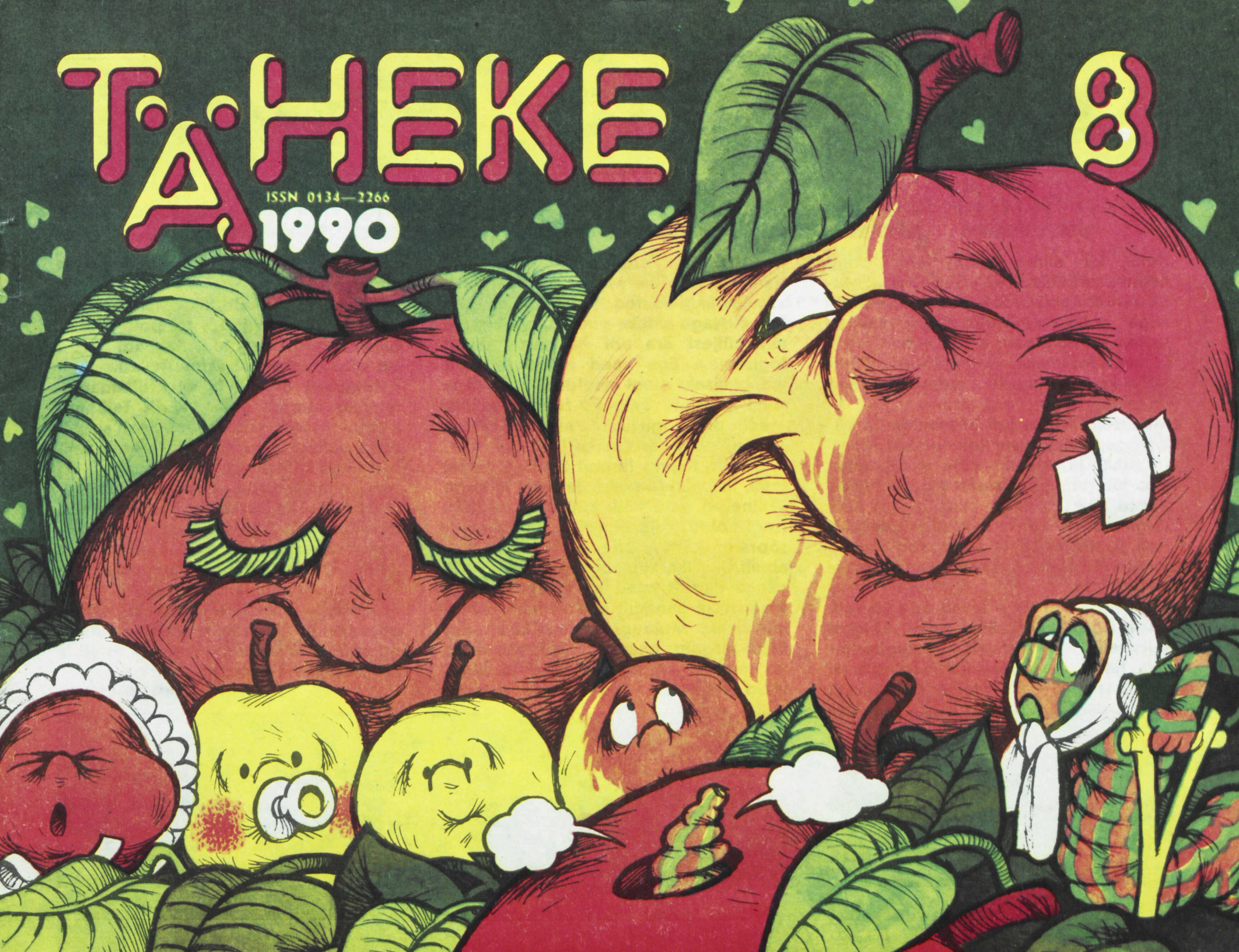

ТАНЕКЕ

ISSN 0134—2266

1990

8

Ainult poistele, pisut ka nende õdedele

Kohe, kui mulle toauks lahti lükati, nägin oma küllatuleku põhjustajaid. Mudela autod. Korralikult kapile ritta seatud. «Ega need tavaliselt nõnda kenasti seisa,» ruttab Meelis Krobeni õde Merike mind lohutama. «Mänguhoos pööratakse kõik pahupidi, kordaseadmisega on pärast tegu. Poisi asi.»

Meelisele selline jutt ei meeldi. Ta võtab hoopis ühe pisut kulunud «Moskvitši» pihku ja seletab: «See oli esimene. Ema tõi, juba paar aastat tagasi. Teised poisid kõik korjasid, mina tahtsin ka.» Järgmine oli mikrobuss, sünnipäevaks. Noh, ja siis läks aina edasi ning praegu on Meelisel juba kolmkümmend üheksa mudela autot.

«Ega see palju ole,» arvab õde kõrvalt. «Aga ta on veel väike poiss, kõigest seitsmene. Küll ta jõuab.» Pealegi polevatki tähtis, et mudeleid ilmtingimata nii hirmus palju oleks. Hulga parem, kui

need kõik on korralikult hoitud.

Ka see jutt ei näi Meelisele meeldivat. «Meie mudela autod — mida sa siin hoiad. Nagu natuke puutud, tuleb mõni uks küljest ära või hakkavad rattad logisema.» Ega need autod ju õieti mängimiseks olegi mõeldud, aga või sa seda poistele selgeks teed. Igaühte Meelis oma kogu juurde muidugi ei lase ka. Kui mõni päris väike laps külla juhtub, olgu toauks lihtsalt kinni — jumal teab, mis muidu saaks. Ja mõni auto on selline, et neid võib küll vaadata ning isegi hoida, kuid ei või usaldada isegi sõprade kätte. Õde Merikesele ehk ainult. Merike kuulab ja naerab.

«Enne kutsuti mind ka mängima. Aga siis astusin õnnetult ühe veoauto kabinile peale. Muidugi läks see katki ning kohe järgnes suur riid.» Õnneks astus isa vahele, lepitas tülitsejad ja liimis tükid kokku ka. Pärast seda aetakse

Merike isegi mänguvaataja kohalt minema.

«Sa ju ei taipa mitte midagi,» kuulutab vend pahaselt. Tüdrukutel pole siinkohal arusaamist tarviski. Aitab, kui poisid ise oma masinatest vaimustuvad.

«Mõnikord ei saa tänaval liikudagi,» muigab Merike edasi. «Eriti Tallinnas «Viru» hotelli läheduses. Seal seisab palju välismaiseid autosid. Meelis tunneb need kõik peaaegu ära, aga ikka läheb vaatama, pistab või nina sisse.»

«Need on ju ilusad,» kaitseb vend ennast. «Aga mul endal on veelgi ilusam mudel.» Meelis näitas seda mulle: väike, Ameerika lipuga! «See on Hongkongist. Jõuluvana käis seal.»

Mudela autosid kõige rohkem sünnipäevaks ja jõuludeks saabki. Nõnda on päris ülekohtune, et neid tähtsaid ja kauneid päevi aastas nii vähe on.

INGRID RENSER

Vesi ja vaht

OLIVIA SAAR

KRISTJAN KÄIS ISAGA AUTOPESULAS «MOSKVITŠI» PESEMAS. PUNANE AUTO, MILLE VÄRV TOLMUKORRA ALT ENAM HÄSTI VÄLJA EI PAISTNUD, SÖITIS LAIAST UKSEST PISIKESSE RUUMI. SIIN HAKKASID SUURED HARJAD AUTOT NÜHKIMA. JUST NAGU DUŠIST SADASID ÜLEVALT VEEJOAD ALLA JA MÖNE HETKE PÄRAST TEKKIS ROHKESTI VAHTU. JA HARJAD MUUDKUI TÖÖTASID KÜLGEDEL, KAPOTIL, KATUSEL. VARSTI SAI VAHTU NII PALJU, ET AUTO NINAOTS VAHUMÄEST VAEVALT VÄLJA PAISTIS.

«KÜLL SIIN KULUB PALJU ŠAMPOONI!» IMESTAS KRISTJAN. «SEE ON AUTOŠAMPOON,» ÜTLES ISA. «AGA MINU PEAD PESTAKSE LASTEŠAMPOONIGA.» «LASTEL LASTEŠAMPOON, AUTOL AUTOŠAMPOON,» PANI ISA NAGU ALATI ASJAD PAIKA. LÖPUKS LOPUTASID TIHEDAD VEEJOAD VAHU MAHA JA «MOSKVITŠ» PAISTIS SÄRAVPUHAS, JUST NAGU OLEKS ÄSJA VÄRSKE VÄRVIKUUE SAANUD. «MEIE AUTO KÄIS TÄNA VANNIS!» TEATAS KRISTJAN KODUS EMALE.

Illustreerinud HILLAR METS

KOER JA VARES

ENO RAUD

JÄRVE ÄÄRES HAUKUS KOER:

«AUH, AUH, AUH, AUH, AUH!»

TALLE VASTAS ÜLE JÄRVE LENNATES VARES:

«VAAK, VAAK, VAAK, VAAK!»

KUULE, SINA, RUMAL VARES, KUULE, SINA, RUMAL VARES,
MIS SA VASTAD KOERALE! LAS KOERAD HAUKUDA KOERI,
AGA SINA VASTA AINULT TEISTELE VARESTELE!

KUI VIHMA SAJAB

ENO RAUD

KUI VIHMA SAJAB, ON JÄRV ÜLENI HALL. KA JÄRVE
KALDAD ON HALLID NING ISEGI SUUR HAUG KALDAÄR-
SES ROOSTIKUS ON HALL MIS HALL. ÜHESÖNAGA — KÕIK
ON HALL NING VIHMA SABISEB VAIKSELT JA ÜHETOONILI-
SELT.

VIHM TEEB MÄRJAKS. SELLEPÄRAST PÜÜAVAD NII INIME-
SED KUI LOOMAD HARILIKULT VIHMA EEST PEITU MINNA.
ÜKSKORD MA NÄGIN, KUIDAS ISEGI MÄRJAGA HARJU-
NUD VESIROTT VIHMA KÄES ÜLE JÄRVE UJUS JA KALDALE
JÕUDES KOHE MAA ALLA VARJULE PUGES NAGU MUTT.

VALGETE VESIROOSIDE KATKUJA

ENO RAUD

KUI MA ÜSKKORD JÄRVE KALDAL JALUTASIN, TULI MULLE VASTU VÕORAS MEES, KES HEILUTAS KÄES VALGEID VESIROOSE. MUIDUGI OLI TA NEED VESIROOSID JÄRVEST TOONUD, SEST JÄRVE SIINPOOLNE KÜLG OLI VALGETEST ROOSIÕITEST OTSEKUI ÜLE KÜLVATUD.

PEAN MAINIMA, ET SEE MEES OLI ÄÄRETULT KOLEDA NÄOGA. ÜHTAEGU OLI TA NÄGU RUMAL JA JÕHKER JA EEMALETÕUKAV. AINULT SEDA EI OSKA MA ÕELDA, KAS MEES OLI VESIROOSIDE KATKUMISEST KOLEDAKS MUUTUNUD, VÕI OLI TA VESIROOSE KATKUNUD SELLEPÄRAST, ET OLIGI NIISUGUNE JÕHKER JA RUMAL INIMENE, KELLELE VESIROOSIDE KATKUMINE VASTU EI HAKKA.

Augusti kohta teab kaaren Kaarel, et seda kutsutakse üsna imelike ja isegi vastakate nimedega. Mädaaku nimetus on tulnud sellest, et suve lõpupoole haavad ei taha paraneda ning kipuvad mädanema minema. Augustikuud kutsutakse nii lõikus- kui ka külvikuuks, sest mõlemad põllutöid selles kuus tehakse. 10. august on lauritsapäev ja sel päeval alustati tavaliselt talirukki külvi. Lauritsapäevaks pidi ka kõige laisemal peremehel hein tehtud olema. Augustiöödel nähakse sageli taevast tähti langemas. Kui neid õige palju korraka kukkumas on, öeldakse isegi — tähesadu. Tähesaju kohta ütles vanarahvas ka — Lauritsa pisarad. Laurits (Laurentius) oli kristlik pühak, kes just 10. augustil 258. aastal suri põletusriidal. Augustis kogunevad pääsukesed, kured ja metshaned parvedesse ning hakkavad äralennuks valmistuma. Lindude lauluaeg lõpeb, kuid kõlama hakkab riisikate viulimäng. Augustis on aias tegemist nii maiasmokkadel kui saagikorjatatel. Kaaren Kaarel teab, et

selle aastasaja suurim kapsas kasvatati 1987. aastal Inglismaal. Kapsas kaalus 53 kilogrammi ning 520 grammi.

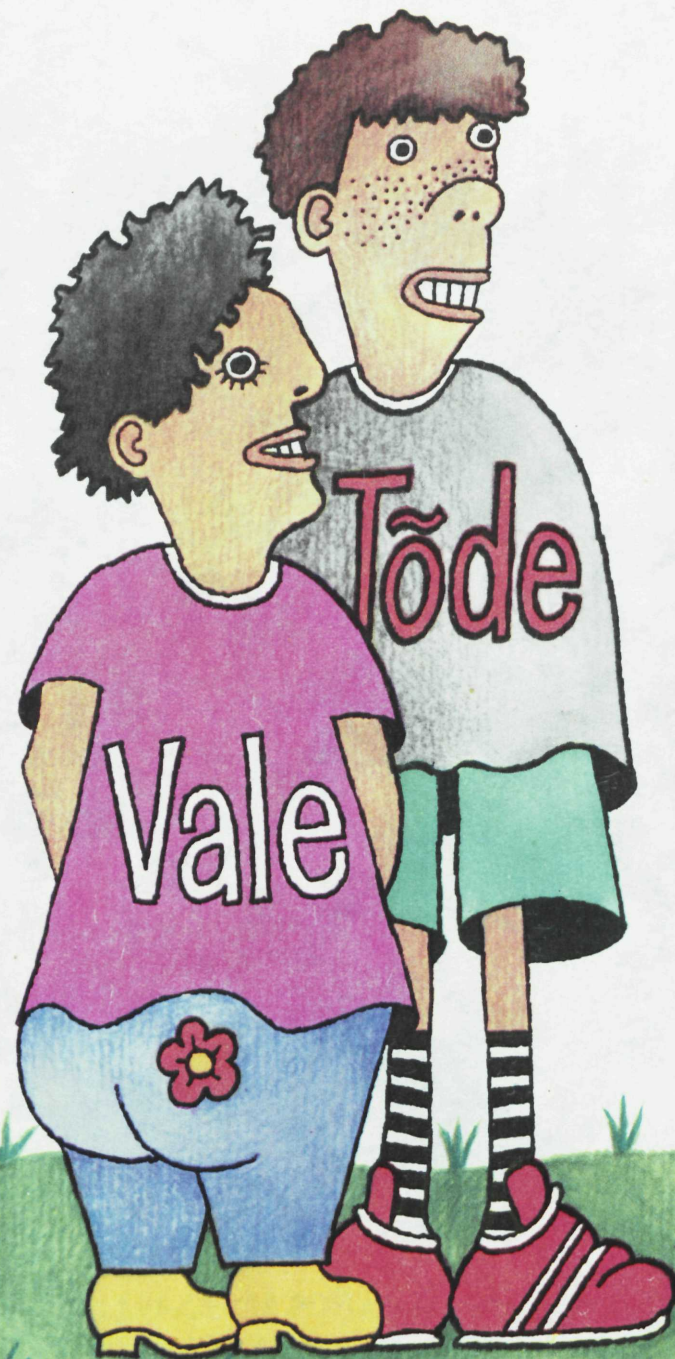
1978. aastal leiti Uus-Meremaal porgandihiglane, mis kaalus 7 kilo.

1986. aastal kaalus üks kurk 22 kilo. Sellise kurgipiraka kodupaik oli Austraalias.

Tõde

TÖNU SEERO

«Hakkame võistlema!» ütles Vale.
«Hakkame,» nõustus Tõde.
«Võistleme . . . võidujooksus!»
«Nõus. Ja kutsume oma sõbrad kohtunikeks.»
Nad kutsusid Ausa ja Luiskaja kohale. Luiskaja sosistas Valele midagi kõrva. Mõlemad itsitasid.
«Valel on lühikesed jalad,» julgustas Aus samal ajal Tõde.
Siis läksid nad neljakesi metsarajale.
«Hakkame pihta!» hüüdis Vale uljalt.
«Hakkame,» ei löönud Tõde kartma.
«Start!» hüüdsid Aus ja Luiskaja ning Tõde ja Vale pistsid punuma ning kadusid peagi silmist. Aus ja Luiskaja ootasid kannatamatult. Viimaks lähenes keegi suure müdinaga. See oli Vale.
«Mina võitsin!» hakkas Vale kiitlema, kui ka Tõde kohale jõudis.
«Ta pani mulle metsas jala taha!» kaebas Tõde.
«Ei pannud,» ütles Vale, «ta valetab. Kui mul on lühikesed jalad, jooksin ma kiiresti.»

ja vale

«Mina räägin tõtt. Ta tegi sobi.»

«Ei teinud.»

Järsku ilmusid metsateele kaks tühjade korvidega seenelist, ema koos väikese tütreaga.

«Ema, näe, seal nad ongi!» hüüdis väike tüdruk ja jooksis vaidlejate juurde.

«Miks sa talle jala taha panid?» küsis ta Valelt. «Ma nägin.»

«Sest ma olen Vale,» ütles nüüd Vale nukralt. «Tahtsin võita.»

«Ära nukrutse,» lohutas väike tüdruk Valet ja silitas ta pead.

«Kui sa juba Vale oled, siis sa peadki valetama. Aga sa hakka heaks Valeks.»

«Kas siis Vale saab ka hea olla?»

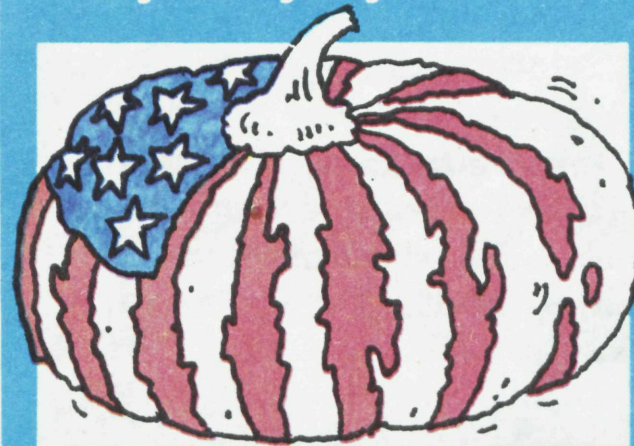
«Saab küll. Umbes nagu Luiskaja.»

«Siis ma hakkam küll heaks Valeks. Eks ju, Tõde?»

«Hakka. Ja mina hakkam heaks Tõeks.»

«Ja mina hakkam heaks Tüdrukuks,» ütles väike tüdruk. «Ja kui ma tahan hea tüdruk olla, siis ma pean nüüd minema. Muidu hakkab ema muretsema.»

suurim kõrvits kasvas neli aastat tagasi ühes aias Ameerika Ühendriikides. Selle hiiglase ümbermõõt oli 3 meetrit 63 sentimeetrit ja see kaalus 304 kilogrammi ning 300 grammi.

Illustreerinud JAAN TAMMSAAR

Aafrikas ja Lähis-Idas elutsev päikeseämblik võib liikuda edasi 16-kilomeetrise tunni kiirusega.

lendavad putukad on veelgi kiiremad. Katsete põhjal on tehtud kindlaks, et nad võivad lennata kiirusega kuni 39 km tunnis.

kiireim madu elab Aafrikas. Must mamba võib lühikese vahemaa tasasel maal läbida kiirusega 16–19 km tunnis.

suurim konna elab Aafrikas. 1960. aastal leiti seal hiiglkonna, kes kaalus pisut üle 3 kilo ja oli 34 cm pikk.

Leidmine

ERIKA ESOP

Laulutera,
viisikera
tahtis suureks lauluks saada.
Reisis läbi mitmed maad ta,
peatus igas külas, linnas,
otsis soodsat kasvupinnast,
kuni leidis õige maa.

Läänemere kaldal ta
hakkas võrseid ajama,
pani viisid kajama
üle maa ja üle vee,
rajas südameisse tee.
Sättis soovid sõnadesse,
hingetused helidesse,
kasvas mõttest suureks teoks —
kogu rahva LAULUPEOKS.

Illustreerinud HELDUR LARETEI

Laulup

MIKS SA, VANA TOOMAS
— ALL-LINN ON NII RÕÖMSA

TALLINN, MIKS SU TÄNA
— EKS MIND MUUDA PIDUL

MERI, MIKS SU LAINED PEH
— MATKIN ANSEKÜLA

PÄIKE, MIKS SA TÄNA M
— MINU SÄRA PEEGELD

Seolinn

MELO TUNGAL

OLED TÄNA ÜLEMEELIK!
KIREV NAGU KIHNU SEELIK!

AD EI TUNDU IGAPÄISED!
KUKS UHKED MUHU KÄISED!

ELT LÕOVAD RANNAVEERI!
IGA SEELIKUPLISSEERI!

ONDA HELEDASTI PÕLED!
VAD SETU LASTE SÕLED!

Elulõng
MILVI PANGA

Pane mind
veranda veerde
või läve manu.
Maamaju ma
armastan,
eriti vanu.
Seal räästani
ronin, pääsupesani.
Küünin ka
katuseharja ma.
Olen kodu
varjaja.

Metsa muusika

Elas kord liblikas. Ta oli väga ilus. Tema tiivad olid pehmed nagu samet. Seal olid vikerkaare kõik värvid. Liblikas oli imekaunis ja samal ajal ka väga õnnetu. Ta teadis, et ta elu kestab ainult ühe päeva. Terve päeva lendas ta õielt õiele ja nautis imehead metsalõhna.

Kui päike loojus, läks liblikas haldja juurde ja palus oma elu pikendada. Haldjas lubas tema soovi täita. Jälle paistis päike ja liblikas oli õnnelik. Veelgi hoolsamini lendas ta õielt õiele, paitas neid ja ajas nendega juttu.

Peagi sai haldja poolt antud aeg läbi. Liblikas muutus väga kurvaks. Koos temaga kurvastasid ka lilled. Lilled kutsusid haldja enda juurde ja palusid veel pikendada liblika elu. Haldjas ütles, et enam ta ei saa seda teha. Äkki tuli haldjal hea mõte. Ta lubas liblika muuta metsamuusikaks. Liblikas oli nõus. Nüüd sai ta lillede, puude ja põõsastega juttu ajada ning laantes ringi rännata.

Kui sa kuuled metsas lillede, puude ja põõsaste laulu, siis tea, et nendega koos laulab ka see imeilus vikerkaarevärviline liblikas.

MARLIS TIMPMANN, Tartu 2. Keskkooli IIb klassi õpilane

Rohutirts ja Lepatriinu

Elas kord rohutirts. Nagu te teate, mängivad rohutirtsud suveõhtuti viulit. Üks meie sõber rohutirts mängis õues. Ja lepatriinu tuli talle külla. Nad jõid morssi ja rääkisid juttu.

Lepatriinu ütles: «Kuule, rohutirts, alati mängid sa siis, kui meie pere jääb magama.» Siis vastas rohutirts: «Aga inimesed kuulavad igal õhtul minu mängu. Õpi parem ka mängima.»

«Noh, olgu». Ja lepatriinu saigi viulimängu selgeks. Nii nad mängivad vahel, kui lepatriinul aega on ning on head sõbrad edasi.

EVE KOMP, Tallinna 60. Keskkooli IId klassi õpilane

Õhtu

SIIM KÄRNER

PÄEV-PÄEVAKE VIIS
VÄSINUD HOBUSE TALLI,
KORJAS KOKKU
REHAD JA LUISUD,
LUKUSTAS LAUDAUKSED...

NÜÜD KÄES ON ÕHTU.
KÕRVITS AIANURGAS MUHELEB,
KASVATAB KÕHTU...

Illustreerinud JAAN TAMMSAAR

Õövaht

SIIM KÄRNER

**UHHUU! UHHUU!
KES SEE ÕÖSEL
METSAS UITAB,
KUMEDALT UHHUITAB!**

**ON SEE VARES,
ON SEE HAKK!
ÕÖVAHT METSAS
ON KASSIKAKK.**

Kollikesed

Elasid ühes koopas kaks kollikest. Nende nimed olid Tohu ja Pohu. Nad kaklesid terve päeva ja siis leppisid ära. Nad keetsid ahju peal suppi ja sõid seda suure isuga. Kui kõhud täis said, läksid nad kollitama. Ja nii iga päev. Neil on väga lõbus elu.

VIKTOR ZÖKOV, Kilingi-Nõmme Keskkooli 11a klassi õpilane

Sipelgas Elle

Elas kord sipelgas, tema nimi oli Elle. Ükskord läks ta rändama. Tal oli auto «Mustang». Tee peal tegi sipelgas avarii. Tema avariiis süüdi ei olnud. Talle tuli vastu elevant oma autoga. Elevant oli süüdi. Ta oli suur ja tema auto veel suurem.

HANNES VEENPERE, Tartu 3. Keskkooli 1b klassi õpilane

Lõber

*Mu väike kallis nässu,
su nimeks pandi Krässu,
sest sinu karvad krässus.*

*Kui ma koju ruttan,
kutsu mulle vastu tõttab.
Rõõmust saba liputab
ja mulle käpa ulatab.*

*Kui ma palli talle viskan,
tema püüab rõõmuga.
Talle meeldib mürada
suure pallikeraga.*

NIKOLAI RAGULIN,
Rakvere 3. Keskkooli 1Vb klassi õpilane

Haigus

*Oli kord üks poiss Peeter,
talle tuli külla Leeter.
Nüüd tal on OI ja AI,
ei maitse talle enam sai.*

*Voodis peab ta lamama,
ei saa juua kama ta.
Hoopis rohtu peab ta sööma,
siis saab ruttu palli lööma.*

REET AASMÄE,
Tallinna 1. Keskkooli 11a klassi õpilane

Nalja-aasta

*Kevadel on tihti äikest.
Suvel paistab palju päikest.
Sügisel on seeni palju,
talvel õues teeme nalju.*

RAIKO VELDERMANN,
Tallinna 62. Keskkooli 1a klassi õpilane

Haaba tunnend lehest. See on ümmarguse labaga ja labast pikema varrega. Vähimgi tuuleõhk lööb säärase lehe laperdama. Haab habiseb ka siis, kui teiste puude lehed paigal püsivad. «Väriseb kui haavaleht», öeldakse inimese kohta, kes kardab. Mida siis haaval karta on? Vanarahva seletust mööda olla haab ennemuiste hakkama saanud mingi häbiväärse teoga, mis teda siamaani vaevavat. Mis tegu see oli, pole täpselt teada. Seletatakse mitmeti. Näiteks, et haab ei varjanud hädasolijat, kes kurjade inimeste eest metsa pages. Või et haab olnud kunagi tütarlaps, kes reetis oma ema ja seetõttu vabisevate lehtedega puuks moondati. Üks seletus kõneleb, et haavast tehtud Jeesuse ristipuu. . .

Üht tavalist metsas kasvavat haaba ähvardavad elu jooksul mitmesugused ohud. Noorte haavapuude kurjemaid vaenlasi on haavasikk. Haavasikk on sõrmeotsa pikkune putukas. Tema hallikasroheline kuub sarnaneb värvilt haavakoorele. Tema tundlad on niisama pikad kui putukas ise. Haavasiku tõugud uuristavad puudesse käike. Kui vaevalt käsi-varre-jämedustesse haavatüvedesse on alt üles uuristatud sõrmejämehused käigud, jäävad puukesed põdema ja surevad.

Vanemate haabade ohtlikem kahjustaja on haavataelik. Haavataelik on seen, mis tekitab haavapuus südamemädanikku. Tüvi muutub hapraks ja murdub mõne kangema tormi-iiliga. Sellest, et haab on nakatunud seenhaigusesse, saab aru seene viljakehade järgi tüvel. Haavataeliku viljakehad näevad välja justkui mustjad kabjad. Leidub vähe vanu haavatüvesid, kus ühtegi haavataeliku viljakeha silma ei hakka. Haabu ohustavad veel ka neljalgised. Kui kellelegi on nimeks antud haavikuemand, siis on selge, et

Pildistanud HENDRIK RELVE

tollele olevusele haavapuu juures miski maitseb. Jänesest veel enam koorib haavatüvesid põder. Koorimisjälgede järgi tüvel on hõlbus vahet teha, kumb neist kahest puu kalal on käinud. Põder tõmbab koort ligi kahe meetri kõrguselt pikkade siiludena, jänes närib mõnekümne sentimeetri kõrguselt maapinnast tüve ühtlaselt paljaks. Kui puukoor kogu tüve ümbert rõngakujuliselt võetud, on puul ots käes.

Loodusteadlased on selgitanud, et haavakoort eelistavad metsloomad teiste puuliikide koortele sellepärast, et see on kõige toitvam. Haavapuit on eelistatud toit putukatele ja seenetele suurelt osalt seepärast, et see on hästi pehme ja järeleandlik.

Hakka või arvama, et haab seepärast värisebki, et tal nõnda ohtralt elu kallale kippujaid on.

Pean haaba meie metsapuudest kõige jutukamaks. Tema lehtede hääld kandub metsas kaugemale kui teistel lehtpuudel ja eristub neist selgesti. Haava võra all seistes tundub kord, nagu sajak lehtedele raskeid vihmapiisku. Kui veel kauem seista ja pingsalt kuulata, hakkab tunduma, et haab püüab sulle midagi edasi ütelda. Võib-olla tahab ta ära rääkida, mida ta päriselt kardab, mis teda vaevab. Kui vaid jätkuks kannatust kuulata. Haab juba kõnelemast ei väsi.

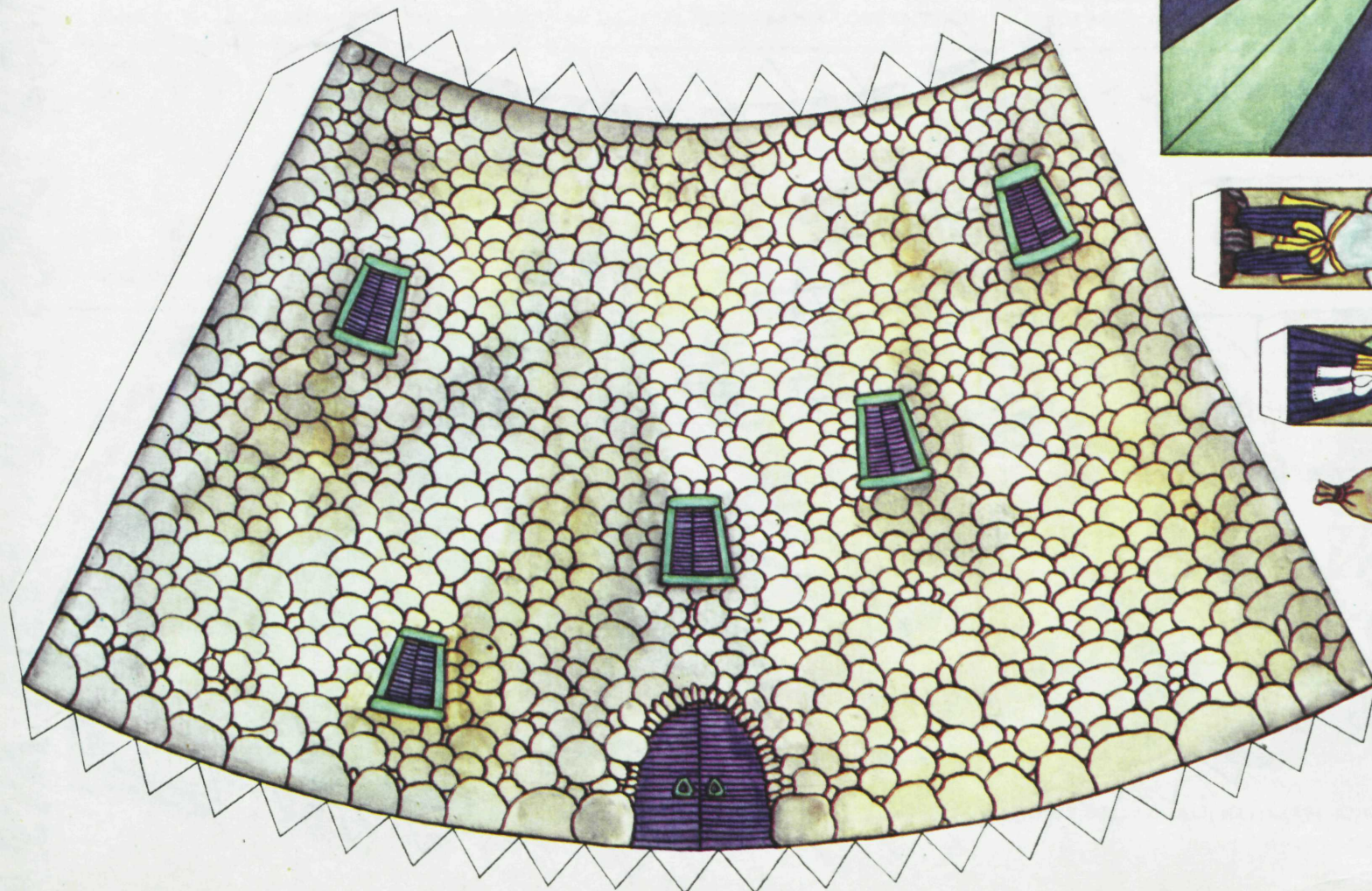
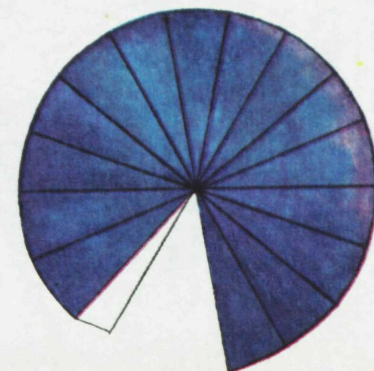
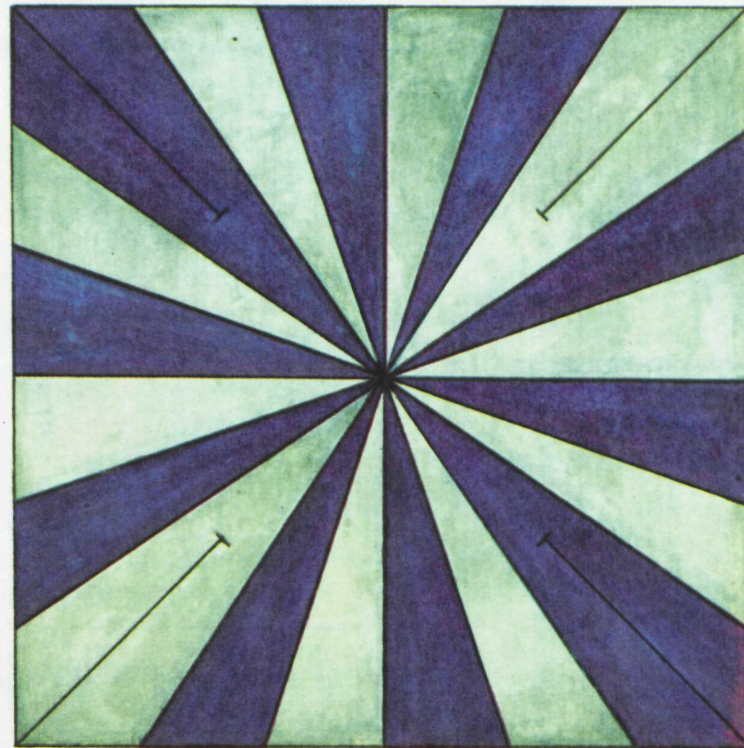
HENDRIK RELVE

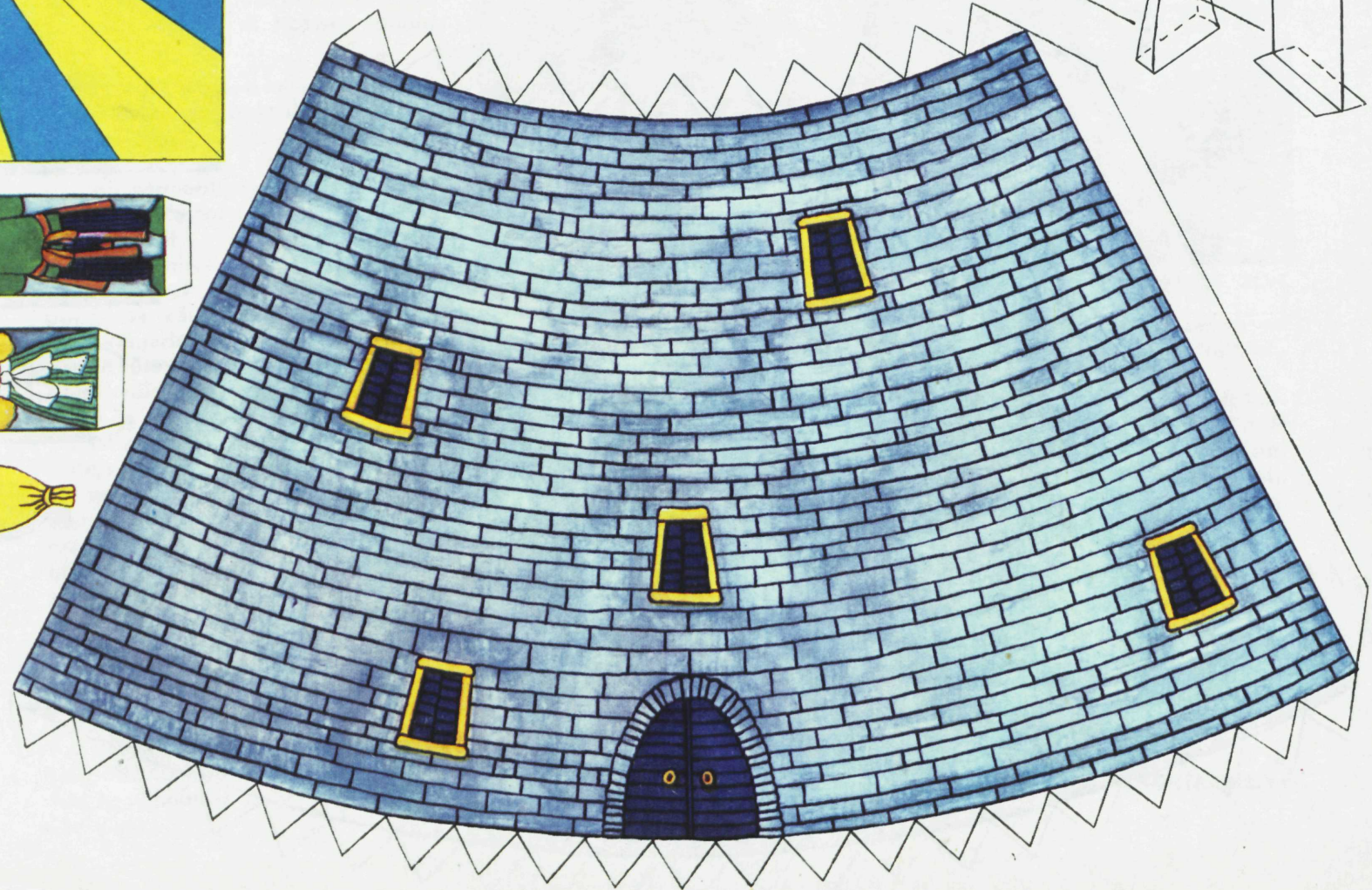
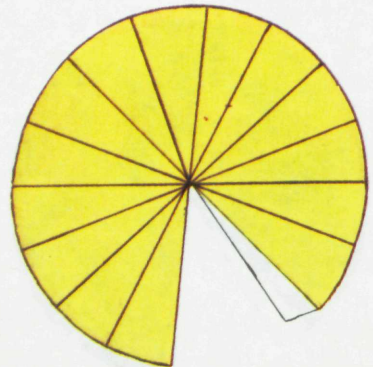
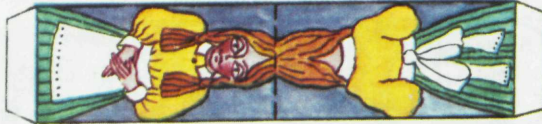
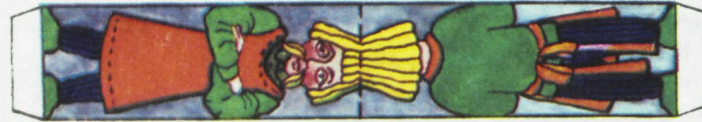
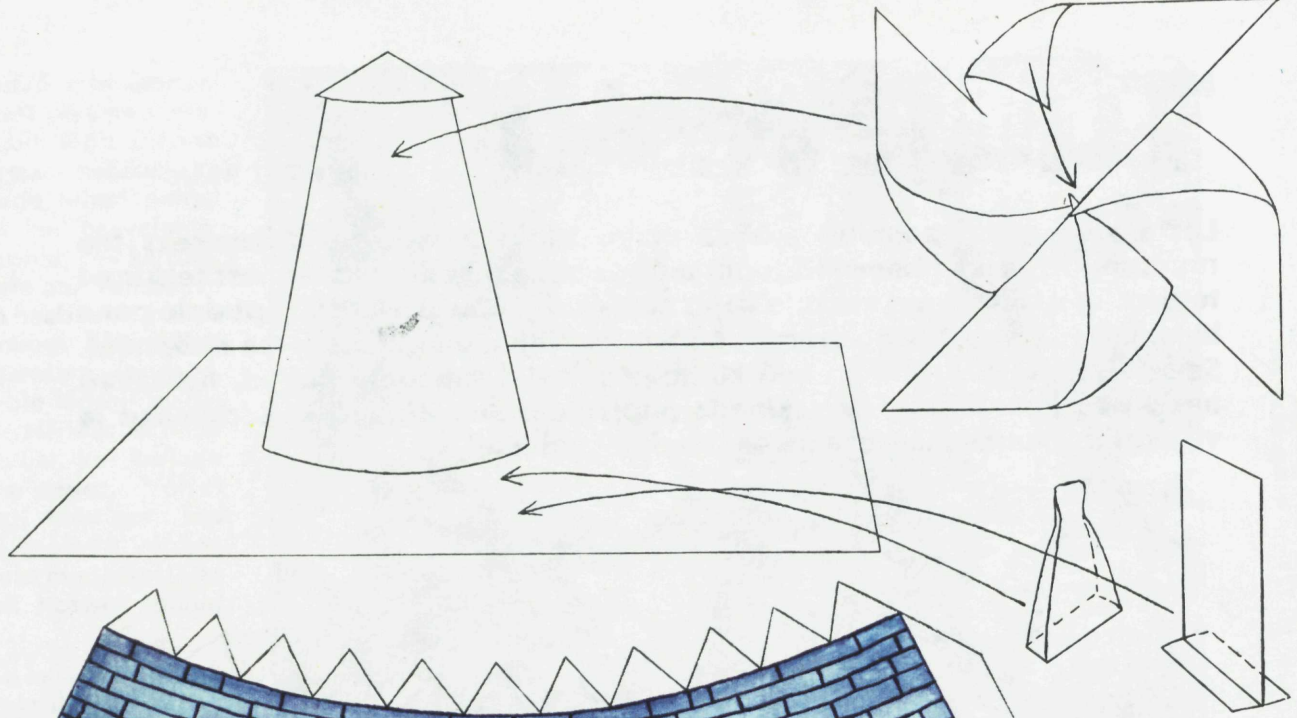
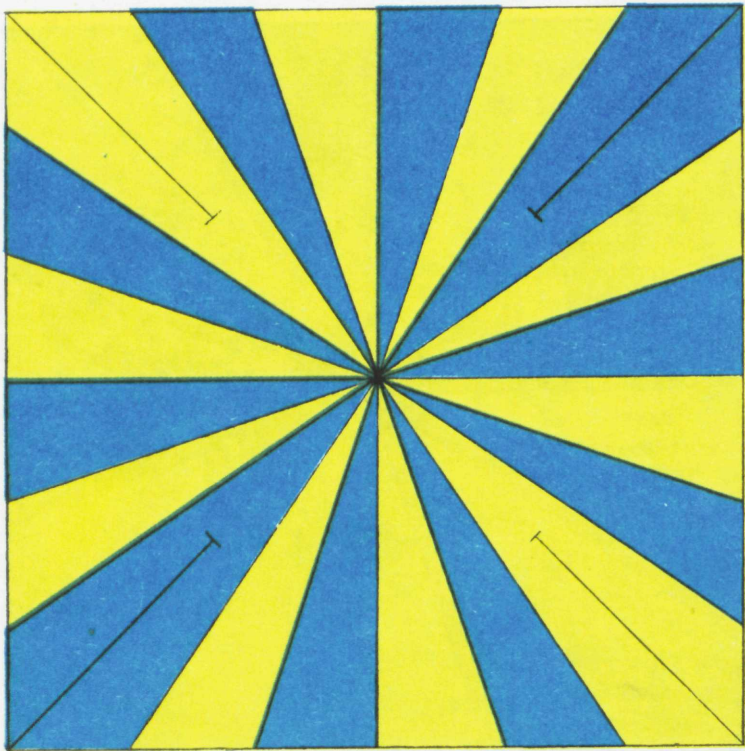
HAAB

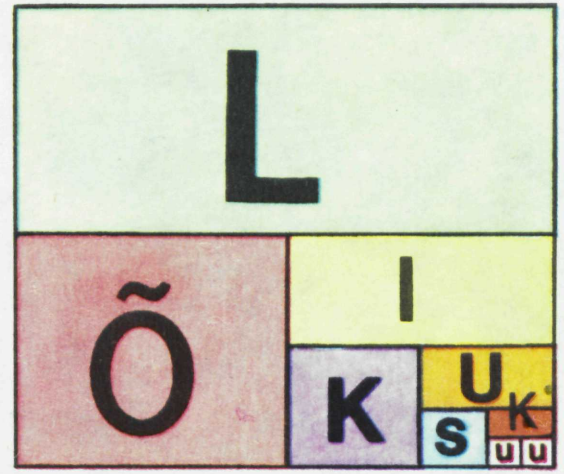
Tuuleveski

Joonistanud PIRET RAUD

Lõika veski osad kontuuri mööda välja. Veski tiibade valmistamiseks tee ruudu nurkadesse tõmmatud joont mööda sisselõiked. Igast kahest tekkinud teravnurgast murra üks keskele nagu näidatud joonisel. Nurga tippudele pane liimi, siis püsivad need paremini koos. Läbi tiibade keskosa torka nõopnõel. Selle abil kinnitad tiivad veski külge. Kui nüüd tiibadele puhud, hakkavad need pöörlema. Veski kere kinnita papist alusele. Mölder, möldriemand ja viljakotid kinnita samale alusele. Tuult tiibadesse!

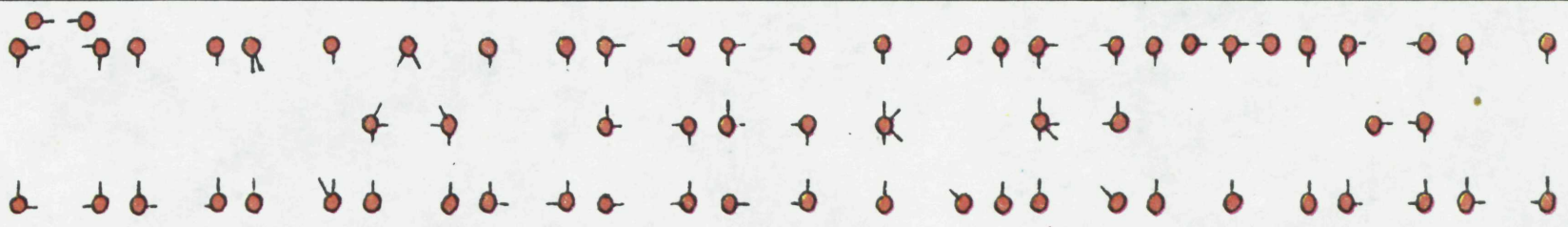

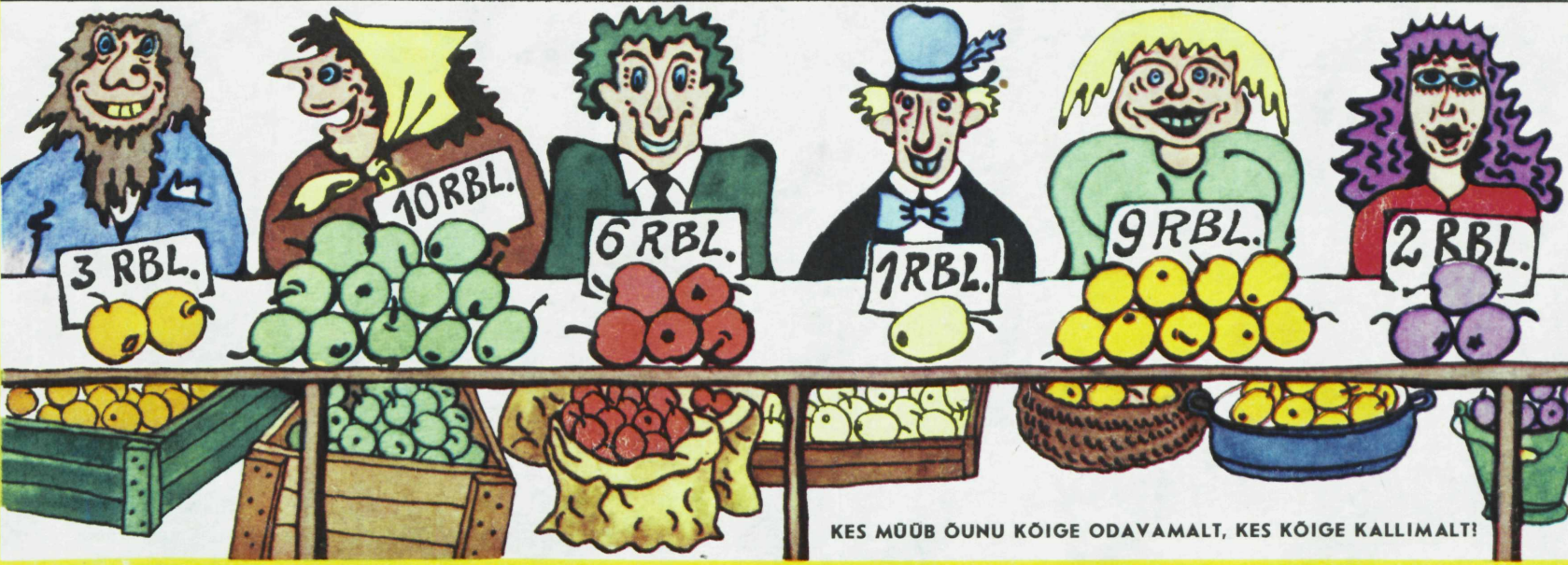

ANNIKA TULI LASTEAEDA JÄRELE OMA ÖELE JA VENNALE. LEIA PILDILT ANNIKA ÖDE JA VEND.

KUIDAS VANASTI NIMETATI AUGUSTIKUUD! MILLE JÄRGI MÄÄRAD TÄHTEDE JÄRJEKORRA!

SIIA ON KIRJUTATUD KAHE AIAKAHJURI NIMI. MILLISED!

KES MÜÜB ÕUNU KÕIGE ODAVAMALT, KES KÕIGE KALLIMALT!

Joonistanud KURTI VOOL

Esikaanel RAIVO JÄRVI joonistus

Lasteajakiri «Täheke» nr. 8. 1990. Ajakiri asutatud jaanuaris 1960. Ilmub kord kuus. EKP Keskkomitee Kirjastus. Toimetuse aadress: Tallinn 200 109, Pärnu mnt. 67-a. Toimetus käsikirju ei tagasta.

Kolleegium: E. Haamer, R. Järvi, E. Mardi, H. Mänd, K. Pajus, H. Rattiste, V. Variksaar. Telefonid: peatoimetaja E. Mardi 681-495, vastutav sekretär V. Variksaar 681-497, vanemtoimetaja J. Rannap 681-497, kunstiline toimetaja J. Tammsaar 681-400, toimetaja E. Allikmaa 681-538, tehniline toimetaja A. Lill 681-496, sekretär-masinakirjutaja A. Kuuskemaa 681-400.

Laduda antud 29. 06. 1990. Trükkida antud 18. 07. 1990. Trükiarv 68 000. Offsetpaber nr. 1. 60x90/8. Trükipoognaid 2. Arvestuspooignaid 2,91. Tingivärvitõmmiseid 8,0. Tellimise nr. 2898. EKP Keskkomitee Kirjastuse trükkokoda, Tallinn 200 090, Pärnu mnt. 67-a.

Детский журнал «Тяжеке» («Звездочка»). На эстонском языке. Выходит один раз в месяц. Типография Издательства ЦК КП Эстонии, Таллинн, 200090, Пярну м-нт, 67-а. Адрес редакции: ЭССР Таллинн, 200109, Пярну м-нт, 67-а. Цена 40 коп. Объем 2 печ. листа. Тираж 68 000. Заказ 2898.

Illustreerinud HILLAR METS

SÜNNIPÄEVAPILT

AINO PERVIK

KUI SÜNNIPÄEVAHOMMIKUL ON LAUAL SÜNNIPÄEVALAST VÕIB KOOS KÜLALIS-
KINGITUSED, LILLED JA KÜÜNLAID, SIIS ON TEGA PILDISTADA. PILT JÄÄB MÄLESTU-
SÜNNIPÄEVALAPS VÄGA RÕÖMUS. VEEL SEKS. SÜNNIPÄEVALAPS SAAB SEDA PILTI
RÕÖMSAM ON TA SIIS, KUI ÖHTUPOOLIKUL VEEL OMA LASTELASTELEGI NÄIDATA.
TULEVAD KÜLALISED.